

at min Beregning ikke var ganske rigtig, idet jeg ikke havde taget Hensyn til den Hartkornsforsøgelse, Kjøbstæderne kunde faae ved at blive sat i flere Klasser. Jeg tilstaaer, at jeg ikke har taget dette med i Beregningen. Der forelaae ikke Noget, hvorefter jeg kunde gaae, og jeg har derfor ikke taget det med, da jeg udregneede, hvormegent der kunde komme til at hvile paa hver Tønde Hartkorn; men det gjør endelig ikke saa stor en Forskjel i det, jeg søgte at fremsætte. Selv om man tager det Forholdstal, som blev nævnt af den ærede Lands- thingsmand, at det vilde for Helsingør blive $\frac{1}{144}$, medens jeg kun regneede 118 Tdr. og altsaa $\frac{1}{118}$, vil det dog beløbe 33 Rdl. pr. Td. Hartkorn, medens jeg regneede 40 Rdl. pr. Td. Hartkorn. Der lægges i hvert Fald en stor Skattebyrde paa Hartkornet, Ganske vist kan Kommunalbestyrelsen paaligne en mindre Deel, og det er jo en stor Fordeel ved Loven, at dette er overladt til Kommunalbestyrelsen, men, som jeg gjorde opmærksom paa, jo mindre der lægges paa Jorden, desto mindre bliver ogsaa Indflydelsen paa Skattebyrden, som Grundens Veliggenhed medfører, thi desto mindre bliver der lagt paa hver Td. Hartkorn, og dog er det netop Hartkornsskatten, der skulde ligeliggjøre Skattebyrden i Forhold til Grundenes Veliggenhed. At forøvrigt Kjøbstad- jorden bør betale Hartkornsskat ligesaa vel som andre Jorder i Landet, er jeg fuldkommen enig i, og det kan ogsaa gjerne være, at en Skat paa 7 a 8 Rdl. pr. Td. slet ikke er for meget. Jeg udtalte ogsaa allerede før, at jeg ikke vilde have nogen Mening derom; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at de nuværende Eiere have kjøbt Jorden med den Skattefrihed, den nu besidder, saa at vi maae være meget forsigtige ved at lægge en ny Skat derpaa. Jeg udtalte ogsaa i mit forrige Foredrag, at jeg havde megen Tvivl om, hvorledes disse Klas- ser i Bygningerne burde deles, og hvorledes Digningen derefter skulde være. Jeg havde opstillet 1—2—3; men jeg vil indrømme, at Springet maaskee er for stort, og jeg tiltræder derfor gjerne det Forhold, der er opstillet, nem- lig 1—1½ og 2, idet jeg antager, at dette

maaskee ogsaa er bedre. Det vil jo blive Gjenstand for nærmere Overveielse og saale- des komme frem ved næste Behandling, hvis man forresten skulde gaae ind paa at lægge Klassifikationen paa Bygningerne til Grund- istedestfor paa Jorden. Der blev af den ærede 1ste Landsthingsmand for 6te Kreds (Voesen) gjort opmærksom paa, at det var uheldigt at have 2 Grundtaxter paa samme Eiendom. Jeg maa dog udtale mig derhen, at det For- slag, som Udvalget i den Henseende har stillet, maa anses vel begrundet; thi der kan virkelig være saadanne Forhold, at det vilde være me- get uretfærdigt at henlægge disse Grunde til de samme Klasser, som selve Bygningerne hen- høre til; og desuden er det Noget, der skulde overlades til Kommunalbestyrelsernes Bedøm- melse, der nok vilde vide at træffe rigtige Bestemmelser i saa Henseende. Men forøvrigt, hvis man bliver enig om, hvad der efter min Overbeviisning vilde være det eneste Rigtige, nemlig at lægge Klassifikationen over paa Byg- ningerne, saa troer jeg ogsaa, at man godt kunde frafalde Klassifikationen paa Jorderne. Jeg anførte for de ubebyggede Grundes Ved- kommende, at det maaskee kunde være rigtigt dog at have Klassifikationen ogsaa paa Hart- kornet; men i det Dieblit Grundene blive be- byggede, saa komme rigtignok ogsaa disse ind i den Klasse, som Bygningerne blive hen- førte til, og saaledes vil det ordne sig af sig selv, og de anførte Tvivl om Grundenes Klassi- fikation bortfalde.

Rettelser.

Sp. 150, Lin. 9 f. o.: **Larsen:** læs: **Voesen:**

Sp. 151, Lin. 1 f. o.: „og skal til tredje Behandling fremkomme o. s. v.“ læs: „for om det mulig til 3die Behandling vil fremkomme“